

Europeiska unionens officiella tidning

L 151

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiotredje årgången

14 maj 2020

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/645 av den 7 maj 2020 om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för ett namn som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [”Patata de Galicia”/”Patata de Galicia” (SGB)] 1
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/646 av den 13 maj 2020 om godkännande av det verksamma ämnet lavandulylsenecioat som ett ämne med låg risk i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 3

BESLUT

- ★ Rådets genomförandebeslut (EU) 2020/647 av den 11 maj 2020 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt 7

REKOMMENDATIONER

- ★ Kommissionens rekommendation (EU) 2020/648 av den 13 maj 2020 om värdebevis som erbjuds passagerare och resenärer som ett alternativ till ersättning för inställda paketresetjänster och transporttjänster mot bakgrund av covid-19-pandemin 10

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/645

av den 7 maj 2020

om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för ett namn som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [”Patata de Galicia”/”Patata de Galicia” (SGB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 53.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 granskat Spaniens ansökan om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för den skyddade geografiska beteckningen ”Patata de Galicia”/”Patata de Galicia”, vilken registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 148/2007 ⁽²⁾, ändrad genom genomförandeförordning (EU) nr 1366/2011 ⁽³⁾.
- (2) Eftersom den aktuella ändringen inte utgör en mindre ändring i den mening som avses i artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändring i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ i enlighet med artikel 50.2 a i den förordningen.
- (3) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör ändringen av produktspecifikationen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ändring av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande namnet ”Patata de Galicia”/”Patata de Galicia” (SGB) godkänns.

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 148/2007 av den 15 februari 2007 Registrering av vissa beteckningar i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Geraardsbergse mattentaart (SGB) – Patata de Galicia eller Patata de Galicia (SGB) – Poniente de Granada (SUB) – Gata-Hurdes (SUB) – Patatas de Prades eller Patates de Prades (SGB) – Mantequilla de Soria (SUB) – Huile d’olive de Nîmes (SUB) – Huile d’olive de Corse eller Huile d’olive de Corse-Oliu di Corsica (SUB) – Clémentine de Corse (SGB) – Agneau de Sisteron (SGB) – Connemara Hill Lamb eller Uain Sléibhe Chonamara (SGB) – Sardegna (SUB) – Carota dell’Altopiano del Fucino (SGB) – Stelvio eller Stilsfer (SUB) – Limone Femminello del Gargano (SGB) – Azeitonas de Conserva de Elvas e Campo Maior (SUB) – Chouriça de Carne de Barroso-Montalegre (SGB) – Chouriço de Abóbora de Barroso-Montalegre (SGB) – Sanguêira de Barroso-Montalegre (SGB) – Batata de Trás-os-Montes (SGB) – Salpicão de Barroso-Montalegre (SGB) – Alheira de Barroso-Montalegre (SGB) – Cordeiro de Barroso, Anho de Barroso eller Borrego de leite de Barroso (SGB) – Azeite do Alentejo Interior (SUB) – Paio de Beja (SGB) – Linguíça do Baixo Alentejo eller Chouriço de carne do Baixo Alentejo (SGB) – Ekstra deviško oljčno olje Slovenske Istre (SUB)) (EUT L 46, 16.2.2007, s. 14).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1366/2011 av den 19 december 2011 om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Patata de Galicia / Patata de Galicia (SGB)] (EUT L 341, 22.12.2011, s. 29).

⁽⁴⁾ EUT C 434, 27.12.2019, s. 11.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 maj 2020.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/646**av den 13 maj 2020**

om godkännande av det verksamma ämnet lavandulylsenecioat som ett ämne med låg risk i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2 jämförd med artikel 22.1, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1107/2009 lämnade Suterra Europe Biocontrol S.L. den 17 juli 2015 in en ansökan till Italien om godkännande av det verksamma ämnet lavandulylsenecioat.
- (2) I enlighet med artikel 9.3 i den förordningen meddelade den rapporterande medlemsstaten Italien sökanden, övriga medlemsstater, kommissionen och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) den 29 december 2016 att ansökan kan prövas.
- (3) Den 22 augusti 2017 överlämnade den rapporterande medlemsstaten ett utkast till bedömningsrapport till kommissionen, med en kopia till myndigheten, i vilken det görs en bedömning av om det verksamma ämnet kan förväntas uppfylla kriterierna för godkännande i artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2009.
- (4) Myndigheten följde bestämmelserna i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1107/2009. I enlighet med artikel 12.3 i förordning (EG) nr 1107/2009 krävde myndigheten att sökanden skulle lämna kompletterande information till medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten. Den rapporterande medlemsstaten lämnade en bedömning av den kompletterande informationen till myndigheten i form av ett uppdaterat utkast till bedömningsrapport den 9 oktober 2018.
- (5) Den 4 januari 2019 meddelade myndigheten sökanden, medlemsstaterna och kommissionen sin slutsats ⁽²⁾ om huruvida det verksamma ämnet lavandulylsenecioat kan förväntas uppfylla kriterierna för godkännande i artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2009. Myndigheten gjorde sin slutsats tillgänglig för allmänheten.
- (6) Kommissionen lade fram en granskningsrapport om lavandulylsenecioat för ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder den 22 oktober 2019 och ett utkast till förordning den 23 mars 2020 där det föreskrivs att lavandulylsenecioat ska godkännas.
- (7) Sökanden gavs möjlighet att lämna synpunkter på granskningsrapporten.
- (8) Det har konstaterats att kriterierna för godkännande i artikel 4 i förordning (EG) nr 1107/2009 är uppfyllda med avseende på ett eller flera representativa användningsområden för minst ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet, särskilt när det gäller den användning som undersökts och som beskrivs i granskningsrapporten.
- (9) Kommissionen anser vidare att lavandulylsenecioat är ett verksamt ämne med låg risk enligt artikel 22 i förordning (EG) nr 1107/2009. Lavandulylsenecioat är inte ett ämne med farliga egenskaper och uppfyller villkoren i punkt 5.1.3 i bilaga II till förordning (EG) nr 1107/2009.
- (10) Lavandulylsenecioat bör därför godkännas som ett ämne med låg risk.
- (11) I enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 jämförd med artikel 6 i samma förordning och mot bakgrund av aktuella vetenskapliga och tekniska rön är det dock nödvändigt att föreskriva vissa villkor.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFSA Journal, vol. 18(2020):3, artikelnr 5588.

- (12) I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1107/2009 bör kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽³⁾ ändras i enlighet med detta.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av det verksamma ämnet

Det verksamma ämnet lavandulylsenecioat enligt specifikationen i bilaga I godkänns under förutsättning att de villkor som anges i den bilagan uppfylls.

Artikel 2

Ändringar av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 11.6.2011, s. 1).

BILAGA I

Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
Lavandulylsenecioat CAS-nr 23960-07-8 CIPAC-nr ej tilldelat	(RS)-5-metyl-2-(prop-1-en-2-yl)hex-4-en-1-yl-3-metylbut-2-enoat	≥ 894 g/kg	3 juni 2020	3 juni 2035	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om lavandulylsenecioat, särskilt tilläggen I och II. Medlemsstaterna ska göra en bedömning av eventuella andra användningsområden än i passiva spridare, för att fastställa om de föreslagna utvidgningarna av användningsområdet uppfyller kraven i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 1107/2009 i de enhetliga principer som anges i kommissionens förordning (EU) nr 546/2011 ⁽²⁾ .

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 546/2011 av den 10 juni 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller enhetliga principer för utvärdering och godkännande av växtskyddsmedel (EUT L 155, 11.6.2011, 2. 127).

BILAGA II

I del D i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska följande post läggas till:

”19	Lavandulylsenecioat CAS-nr 23960-07-8 CIPAC-nr ej tilldelat	(RS)-5-metyl-2-(prop-1-en-2-yl)hex-4-en-1-yl-3-metylbut-2-enoat	≥ 894 g/kg	3 juni 2020	3 juni 2035	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om lavandulylsenecioat, särskilt tilläggen I och II. Medlemsstaterna ska göra en bedömning av eventuella andra användningsområden än i passiva spridare, för att fastställa om de föreslagna utvidgningarna av användningsområdet uppfyller kraven i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 1107/2009 i de enhetliga principer som anges i kommissionens förordning (EU) nr 546/2011 (*).
-----	---	---	------------	-------------	-------------	---

(*) Kommissionens förordning (EU) nr 546/2011 av den 10 juni 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller enhetliga principer för utvärdering och godkännande av växtskyddsmedel (EUT L 155, 11.6.2011, 2. 127).”

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2020/647

av den 11 maj 2020

om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 285 första stycket i direktiv 2006/112/EG får medlemsstater som inte har utnyttjat den möjlighet som fastställs i artikel 14 i rådets direktiv 67/228/EEG ⁽²⁾ tillämpa befrielse från mervärdesskatt för beskattningsbara personer vars årsomsättning är högst 5 000 EUR eller motsvarande belopp i nationell valuta.
- (2) Genom rådets beslut 2008/737/EG ⁽³⁾ bemyndigades Italien att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG (*den avvikande åtgärden*), för att befria beskattningsbara personer vars årsomsättning inte översteg 30 000 EUR från mervärdesskatt. Den avvikande åtgärden bemyndigades till och med den 31 december 2010.
- (3) Genom rådets genomförandebeslut 2010/688/EU ⁽⁴⁾ bemyndigades Italien att få fortsätta att tillämpa den avvikande åtgärden fram till och med den 31 december 2013.
- (4) Genom rådets genomförandebeslut 2013/678/EU ⁽⁵⁾ bemyndigades Italien att få fortsätta att tillämpa den avvikande åtgärden fram till och med den 31 december 2016. Tröskelvärdet för årsomsättningen höjdes till 65 000 EUR.
- (5) Genom rådets genomförandebeslut (EU) 2016/1988 ⁽⁶⁾ förlängdes giltighetstiden för bemyndigandet att tillämpa den avvikande åtgärden fram till och med den 31 december 2019, eller fram till ikraftträdandet av ett direktiv om ändring av artiklarna 281–294 i direktiv 2006/112/EG om en särskild ordning för små företag, beroende på vilket som inträffade först. Den 18 februari 2020 antog rådet direktiv (EU) 2020/285 ⁽⁷⁾ om ändring av artiklarna 281–294 i direktiv 2006/112/EG vad gäller den särskilda ordningen för små företag.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EGT 71, 14.4.1967, s. 1303/67).

⁽³⁾ Rådets beslut 2008/737/EG av den 15 september 2008 om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 249, 18.9.2008, s. 13).

⁽⁴⁾ Rådets genomförandebeslut 2010/688/EU av den 15 oktober 2010 om bemyndigande för Republiken Italien att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 294, 12.11.2010, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets genomförandebeslut 2013/678/EU av den 15 november 2013 om bemyndigande för Republiken Italien att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 316, 27.11.2013, s. 35).

⁽⁶⁾ Rådets genomförandebeslut (EU) 2016/1988 av den 8 november 2016 om ändring av genomförandebeslut 2013/678/EU om bemyndigande för Republiken Italien att fortsätta att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 306, 15.11.2016, s. 11).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv (EU) 2020/285 av den 18 februari 2020 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller den särskilda ordningen för små företag och förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller det administrativa samarbetet och utbyte av information för kontrollen av att den särskilda ordningen för små företag tillämpas på ett korrekt sätt (EUT L 62, 2.3.2020, s. 13).

- (6) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 26 juli 2019 ansökte Italien om bemyndigande att få fortsätta att tillämpa den avvikande åtgärden efter den 31 december 2019 samt att få höja tröskelvärdet och skattebefrielsens tillämpningsområde.
- (7) Genom en skrivelse av den 20 september 2019 underrättade kommissionen övriga medlemsstater, i enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG, om Italiens begäran. Genom en skrivelse av den 23 september 2019 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att behandla begäran.
- (8) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 5 december 2019 reviderade Italien sin begäran; tillstånd begärdes endast för att få fortsätta att tillämpa den avvikande åtgärden fram till och med den 31 december 2024.
- (9) Genom en skrivelse av den 10 december 2019 underrättade kommissionen övriga medlemsstater, i enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG, om Italiens reviderade begäran. Genom en skrivelse av den 11 december 2019 underrättade kommissionen Italien om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att behandla den reviderade begäran.
- (10) Av de uppgifter som Italien lämnat framgår att motiveringen till den avvikande åtgärden i stort sett är oförändrad. Den avvikande åtgärden minskar den administrativa bördan och kostnaderna för regelefterlevnaden för både små företag och skatteförvaltningar och bidrar därför till att förenkla förfarandet för uppbörd av mervärdesskatt.
- (11) Den avvikande åtgärden är och kommer att förbli frivillig för beskattningsbara personer. Beskattningsbara personer kommer fortfarande att kunna välja de normala mervärdesskattereglerna i enlighet med artikel 290 i direktiv 2006/112/EG.
- (12) Enligt uppgifterna från Italien kommer den avvikande åtgärden bara att ha en försumbar effekt på Italiens totala skatteintäkter som tas ut i det sista konsumtionsledet.
- (13) Förslaget har ingen negativ inverkan på de delar av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt, eftersom Italien kommer att genomföra en kompensationsberäkning i enlighet med artikel 6 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 ^(*).
- (14) Med tanke på den avvikande åtgärdens potentiella positiva effekter för att minska den administrativa bördan och kostnaderna för regelefterlevnaden för små företag, samt för skatteförvaltningarna och att de totala intäkterna från mervärdesskatt inte får någon större inverkan, bör Italien bemyndigas att få tillämpa den avvikande åtgärden under ytterligare en period.
- (15) Bemyndigandet att tillämpa den avvikande åtgärden bör vara tidsbegränsad. Tidsfristen bör vara tillräcklig för att göra det möjligt att bedöma om tröskelvärdet är effektivt och ändamålsenligt. Enligt direktiv (EU) 2020/285 ska medlemsstaterna dessutom senast den 31 december 2024 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1 i det direktivet och tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2025. Italien bör därför bemyndigas att få fortsätta att tillämpa den avvikande åtgärden fram till och med den 31 december 2024.
- (16) För att säkerställa att målen för den avvikande åtgärden uppnås och att tillämpningen av den inte skapar rättsosäkerhet beträffande den innevarande beskattningsperioden, är det lämpligt att detta beslut tillämpas från och med den 1 januari 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom avvikelse från artikel 285 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien att befria beskattningsbara personer vars årsomsättning inte överstiger 65 000 EUR från mervärdesskatt.

Italien får höja tröskelvärdet i syfte att bibehålla skattebefrielsens reala värde.

^(*) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt (EGT L 155, 7.6.1989, s. 9).

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2024.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 11 maj 2020.

På rådets vägnar
Ordförande
G. GRLIĆ RADMAN

REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2020/648

av den 13 maj 2020

om värdebevis som erbjuds passagerare och resenärer som ett alternativ till ersättning för inställda paketresetjänster och transporttjänster mot bakgrund av covid-19-pandemin

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292,

av följande skäl:

- (1) Världshälsoorganisationen förklarade den 30 januari 2020 att covid-19-utbrottet är ett "internationellt hot mot människors hälsa" och betecknade den 11 mars 2020 utbrottet som en pandemi ⁽¹⁾. Den påföljande allvarliga inverkan på internationella och inrikes resor, både för yrkes- och fritidsändamål, har varit genomgripande i Europa och resten av världen sedan den 1 mars 2020.
- (2) Covid-19-pandemin har resulterat i nationella reseförbud och varningar eller restriktioner vid gränserna. Detta har lett till ett stort antal inställda resor och till att många medborgare inte kan resa. De aktuella aldrig tidigare skådade reserestriktionerna ⁽²⁾ har i det närmaste lett till ett stillestånd vad gäller resor i Europa och många andra delar av världen. Detta har fått allvarliga konsekvenser för transportföretag, paketresearrangörer (nedan kallade *arrangörer*) och leverantörer av andra turisttjänster som ingår i paketresor.
- (3) Samtidigt har många passagerare och resenärer påverkats av krisens ekonomiska effekter och deras inkomster har minskat till följd av inskränkningar i den ekonomiska verksamheten som påverkar både arbetsgivarnas och arbetstagarnas framtidsutsikter ⁽³⁾.
- (4) Rese- och turismsektorerna i unionen rapporterar en minskning av antalet bokningar på 60–90 % jämfört med samma period förra året. Ansökningarna om återbetalning från resenärer på grund av inställda resor är på en mycket högre nivå än nya bokningar. Enligt preliminära uppskattningar från den europeiska branschorganisationen för resebyråer kan covid-19-pandemin leda till förluster på 30 miljarder euro (vid en minskning på 60 %) under det första kvartalet 2020 och 46 miljarder euro (vid en minskning på 90 %) under det andra kvartalet, jämfört med den förväntade omsättningen som baserar sig på data från tidigare år.
- (5) Transportföretagen inom alla transportslag står inför en kraftig nedgång i verksamheten och ett nästan fullständigt stopp i transporttjänsterna. Detta leder till en minskning av deras kassaflöde på grund av covid-19-pandemin ⁽⁴⁾.
- (6) De villkor och kriterier enligt vilka åtgärderna för att förhindra spridning kan hävas beror i stor utsträckning på data som utvecklas med tiden, bland annat epidemiologiska data. Därav följer att det ännu inte finns någon tydlig tidsplan för när åtgärderna kan lättas så att transporttjänsterna och turismen kan återupptas helt ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/events-as-they-happen>

⁽²⁾ Enligt Världsturismorganisationen har 96 % av resmålen i världen infört reserestriktioner (se rapporten UNWTO, *COVID-19 related travel restrictions – a global review for tourism, a first report as of 16 April 2020*).

⁽³⁾ Indikatorn för stämningsläget i ekonomin sjönk i april 2020 mer än någonsin på en månad (sedan indikatorn grundades 1985), till 67,0 för euroområdet och till 65,8 för hela unionen. Indikatorn för sysselsättningsförväntningar sjönk i april 2020 till den lägsta nivån någonsin (63,7 i euroområdet och 63,3 i hela unionen). Se https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/indicators-statistics/economic-databases/business-and-consumer-surveys/latest-business-and-consumer-surveys_en

⁽⁴⁾ Till exempel cirka 90 % minskning inom flygtrafiken jämfört med för ett år sedan (källa: Eurocontrol), 85 % minskning inom fjärrpersontrafik på järnväg, 80 % minskning inom regional persontrafik på järnväg (inklusive förortstrafik), nästan helt avstannad internationell persontrafik på järnväg (källa: CER), över 90 % minskning för kryssningsfartyg och passagerarfartyg i mitten av april jämfört med för ett år sedan (källa: Emsa).

⁽⁵⁾ Se den gemensamma europeiska färdplanen i riktning mot att lätta på åtgärderna mot covid-19 av den 15 April 2020, https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response/european-roadmap-lifting-coronavirus-containment-measures_sv

- (7) I Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 261/2004 ⁽⁶⁾, (EG) nr 1371/2007 ⁽⁷⁾, (EU) nr 1177/2010 ⁽⁸⁾ och (EU) nr 181/2011 ⁽⁹⁾ (nedan kallade *EU:s förordningar om passagerares rättigheter*) föreskrivs om passagerarrättigheter vid inställda resor. Om transportföretaget ställer in en resa ska det erbjuda passagerarna möjligheten att välja mellan ersättning (återbetalning) och ombokning ⁽¹⁰⁾. Eftersom ombokning knappast är tillämplig under de aktuella omständigheterna görs det faktiska valet främst mellan de olika ersättningsmöjligheterna.
- (8) Ersättningen av hela kostnaden för biljetten ska betalas inom 7 dagar efter passagerarens begäran vid lufttransport samt transport till sjöss och på inre vattenvägar, 14 dagar efter att erbjudandet gjorts eller begäran har tagits emot för busstransport och 1 månad efter begäran vid järnvägstransport. Enligt unionslagstiftningen kan ersättningen betalas ut i pengar eller i form av ett värdebevis. Ersättning i form av ett värdebevis är dock endast möjlig om passageraren samtycker ⁽¹¹⁾.
- (9) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 ⁽¹²⁾ (nedan kallat *paketresedirektivet*) föreskrivs att om en paketresa ställs in på grund av "oundvikliga och extraordinära omständigheter" har resenärer rätt att få full återbetalning av alla de betalningar som gjorts för paketet, utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast 14 dagar efter det att avtalet sagts upp. I detta sammanhang kan arrangören erbjuda resenären ersättning i form av ett värdebevis. Denna möjlighet berövar dock inte resenärerna deras rätt till ersättning i pengar.
- (10) På motsvarande sätt, när ändringar av ett paketreseavtal (till exempel en senareläggning) eller en alternativ paketresa föreslås ⁽¹³⁾, och om dessa ändringar eller den alternativa paketresan leder till att resenären tar emot en paketresa som har lägre kvalitet eller värde ⁽¹⁴⁾ eller till att avtalet sägs upp ⁽¹⁵⁾, kan arrangören också erbjuda ett värdebevis, förutsatt att resenärer inte berövas sin rätt till ersättning i pengar.
- (11) Kommissionen antog den 18 mars 2020 tolkningsriktlinjer om passagerares rättigheter mot bakgrund av den aktuella situationen och utvecklingen avseende covid-19 ⁽¹⁶⁾. Kommissionen erinrade om att passagerare kan välja mellan ersättning i pengar och ersättning i form av ett värdebevis.
- (12) Den 19 mars 2020 offentliggjorde kommissionen informell vägledning om tillämpningen av paketresedirektivet i samband med covid-19 på sin webbplats ⁽¹⁷⁾, som bekräftar resenärens rätt att få full ersättning, men också att det är möjligt för resenären att ta emot ett värdebevis.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 261/2004, artikel 16.1 a i förordning (EG) nr 1371/2007, artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 1177/2010, artikel 19.1 b i förordning (EU) nr 181/2011.

⁽¹¹⁾ Artikel 7.3 i förordning (EG) nr 261/2004, artikel 16.1 a i förordning (EG) nr 1371/2007, artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 1177/2010, artikel 19.1 b i förordning (EU) nr 181/2011.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 11.12.2015, s. 1).

⁽¹³⁾ Se artikel 11 i paketresedirektivet.

⁽¹⁴⁾ Se artikel 11.4 i paketresedirektivet.

⁽¹⁵⁾ Se artikel 11.5 i paketresedirektivet.

⁽¹⁶⁾ EUT C 89I, 18.3.2020, s. 1.

⁽¹⁷⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/coronavirus_info_ptd_19.3.2020.pdf, som har publicerats på kommissionens covid-19-webbplats https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response/travel-and-transportation_sv

- (13) De otaliga fall av inställda resor som följt av covid-19-pandemin har lett till en ohållbar situation vad gäller kassaflöde och intäkter för transport- och resesektorena. Arrangörernas likviditetsproblem förvärras av att de måste ersätta hela priset för paketresan till resenären medan de själva inte alltid får ersättning för förbetalda tjänster som utgör en del av paketresan i rätt tid. Detta kan i praktiken leda till en orättvis fördelning av bördan mellan aktörerna i resekosystemet.
- (14) Om arrangörerna eller transportföretagen blir insolventa finns det en risk för att många resenärer och passagerare inte får någon återbetalning alls, eftersom deras fordringar mot arrangörer och transportföretag inte är skyddade. Samma problem kan uppstå i samband med marknadsaktiviteter mellan företag, där arrangörerna får ett värdebevis som ersättning för förbetalda tjänster från lufttrafikföretag, som senare blir insolventa.
- (15) Om värdebevis kunde göras mer attraktiva skulle passagerare och resenärer i större utsträckning ta emot dem som ett alternativ till ersättning i pengar. Detta skulle bidra till att minska likviditetsproblemen för transportföretag och arrangörer och skulle i slutändan kunna leda till ett bättre skydd för passagerarnas och resenärernas intressen.
- (16) I detta syfte bör värdebevis skyddas mot transportföretagets eller arrangörens insolvens. Ett sådant skydd skulle kunna skapas av den privata eller offentliga sektorn och bör vara tillräckligt effektivt och robust. Det bör omfatta åtminstone de värdebevis som har de egenskaper som beskrivs i denna rekommendation.
- (17) Dessa egenskaper bör särskilt hänföra sig till den minsta giltighetstiden, tidsperioden efter vilken resenärer eller passagerare har rätt till ersättning om de så önskar i det fall att värdebevisen har en giltighetstid som är längre än minimitiden och villkoren för ersättning för värdebevis som inte har lösts in. De bör också hänföra sig till det utbud av tjänster för vilket värdebeviset kan användas, till den tid under vilken värdebeviset kan användas och till dess överförbarhet. Ytterligare egenskaper kan också övervägas för att göra värdebevisen ännu mer attraktiva.
- (18) Utfärdandet av ett värdebevis parallellt med chargeback (återkreditering) inom kreditkortssystem skulle i slutändan kunna leda till en form av dubbel återbetalning. Om resenären eller passageraren väljer ett värdebevis bör transportföretaget därför vidarebefordra informationen till arrangören, resebyrån eller andra mellanhänder.
- (19) I syfte att göra värdebevis attraktiva för passagerare eller resenärer kan medlemsstaterna överväga att anta system för att stödja aktörer inom rese- och transportsektorerna i enlighet med unionens regler om statligt stöd. De skulle till exempel kunna inrätta särskilda garantiordningar för värdebevis i enlighet med artikel 107.3 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Dessutom kan medlemsstaterna stödja aktörer inom rese- och transportsektorerna genom att bevilja stöd av mindre betydelse i enlighet med kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 ⁽¹⁸⁾.
- (20) Medlemsstater som tillhandahåller stöd till aktörer inom rese- och transportsektorerna för att säkerställa att ersättningsanspråk som följer av covid-19-pandemin tillgodoses bör säkerställa att sådana system tillämpas på alla passagerare eller resenärer som omfattas av paketresedirektivet eller unionens relevanta förordningar om passagerares rättigheter oavsett vilken tjänsteleverantör de har.
- (21) Vad gäller eventuella ytterligare likviditetsbehov för aktörer inom transport- och transportsektorerna antog kommissionen den 19 mars 2020 en tillfällig ram för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19 ⁽¹⁹⁾, baserat på artikel 107.3 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, för att avhjälpa en allvarlig störning av ekonomin i medlemsstaterna. Den tillfälliga ramen ändrades för att omfatta ytterligare stödåtgärder, både den 3 april ⁽²⁰⁾ och den 8 maj 2020 ⁽²¹⁾.
- (22) Den tillfälliga ramen gäller i princip för alla sektorer och företag, inbegripet transport- och reseföretag, och identifierar transport- och resesektorn som en av de sektorer som påverkas mest. Ramen har som syfte att avhjälpa företagets likviditetsbrist genom att tillåta exempelvis direkta bidrag, skatteförmåner, statliga garantier för lån och subventionerade offentliga lån. För att åtgärda brådskande likviditetsbehov särskilt för små och medelstora företag på ett snabbt sätt får medlemsstaterna ge lån utan ränta, garantier för lån som täcker 100 % av risken eller

⁽¹⁸⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Meddelande från kommissionen - *Tillfällig ram för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19* (EUT C 911, 20.3.2020, s. 1).

⁽²⁰⁾ Meddelande från kommissionen - *Ändring av den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19* (EUT C 1121, 4.4.2020, s. 1).

⁽²¹⁾ Meddelande från kommissionen - *Ändring av den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19* (EUT C 164, 13.5.2020, s. 3).

tillhandahålla eget kapital, upp till ett nominellt värde på 800 000 euro per företag. I den tillfälliga gemenskapsramen föreskrivs dessutom möjligheter till stöd som täcker likviditetsbehoven utöver 800 000 euro per företag i form av garantier och räntesubventioner, med förbehåll för bland annat minimiprisvillkor. I detta sammanhang får medlemsstaterna besluta om stöd till aktörer inom rese- och transportsektorerna för att säkerställa att ersättningsanspråk som följer av covid-19-utbrottet tillgodoses på så sätt att man säkerställer tryggheten av passagerarnas och konsumenternas rättigheter och en likabehandling av alla passagerare och resenärer.

- (23) Mot denna bakgrund kommer kommissionen att ta hänsyn till beslut om att bevilja hjälp till luftfartssektorn som redan har tagits av medlemsstaterna för att se till att ytterligare stöd till samma stödmottagare inte leder till överkompensation med tanke på behovet att skydda lika villkor på den inre marknaden.
- (24) Slutligen får medlemsstaterna besluta att täcka ersättningsanspråk från passagerare eller resenärer om ett transportföretag eller en arrangör har gått i konkurs. En sådan täckning av ersättningsanspråk skulle endast gynna passagerare eller resenärer och inte företag. Den skulle därför inte utgöra statligt stöd och kan därför genomföras av medlemsstaterna utan kommissionens förhandsgodkännande.
- (25) Kommissionen är beredd att ge stöd och råd till medlemsstaterna på området för statligt stöd vid utformningen av sådana åtgärder.
- (26) Medlemsstaterna och operatörerna bör uppmanas att överväga användningen av de unionsordningar som finns tillgängliga för att stödja företagets verksamhets- och likviditetsbehov.
- (27) För att maximera effekterna av denna rekommendation bör alla berörda parter informeras om den och uppmanas att genomföra den.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

SYFTE

1. Denna rekommendation gäller värdebevis som transportföretag eller arrangörer får föreslå för passagerare eller resenärer, som ett alternativ till ersättning i pengar och med förbehåll för passagerarens eller resenärens frivilliga godtagande under följande omständigheter:
 - a) Om en resa ställs in av transportföretaget eller arrangören från och med den 1 mars 2020 av skäl som har att göra med covid-19-pandemin, inom ramen för följande bestämmelser:
 - 1) Artikel 8.1 jämförd med artikel 7.3 i förordning (EG) nr 261/2004.
 - 2) Artikel 16 jämförd med artiklarna 17.2 och 17.3 i förordning (EG) nr 1371/2007.
 - 3) Artikel 19.1 b i förordning (EU) nr 1177/2010.
 - 4) Artikel 18.1 b i förordning (EU) nr 181/2011.
 - 5) Artiklarna 12.3 och 12.4 i direktiv (EU) 2015/2302.
 - b) Vid ändring eller uppsägning av avtalet från och med den 1 mars 2020 av skäl som har att göra med covid-19-pandemin, inom ramen för artiklarna 11.4 och 11.5 i direktiv (EU) 2015/2302.

SKYDD MOT INSOLVENS

2. För att bidra till att göra värdebevis ett attraktivt och tillförlitligt alternativ till ersättning i pengar bör åtminstone de värdebevis som har egenskaperna som beskrivs i punkterna 3–12 omfattas av ett tillräckligt effektivt och robust skydd mot transportföretagets eller arrangörens insolvens.

REKOMMENDERADE EGENSKAPER FÖR VÄRDEBEVIS

3. Värdebevis bör ha en giltighetstid på minst 12 månader.

Med förbehåll för punkt 5 bör transportföretag och arrangörer automatiskt ersätta beloppet av det berörda värdebeviset till passageraren eller resenären senast 14 dagar efter utgången av giltighetstiden, om värdebeviset inte har lösts in. Detta gäller även för ersättning av det återstående beloppet av ett värdebevis om en del av värdebeviset tidigare har lösts in.

4. Om värdebevis har en giltighetstid som är längre än 12 månader bör passagerare och resenärer ha rätt att begära ersättning i pengar senast 12 månader efter utfärdandet av det berörda värdebeviset. De bör ha samma rätt när som helst därefter med förbehåll för tillämpliga rättsliga bestämmelser om tidsbegränsning.

Om passageraren eller resenären begär det, bör transportföretag och arrangörer överväga att göra värdebevisen återbetalningsbara vid en tidpunkt tidigare än 12 månader efter att det berörda värdebeviset har utfärdats.

5. Passagerare och resenärer bör kunna använda värdebevis för betalning av alla nya bokningar som görs före den sista giltighetsdagen, även om betalningen eller tjänsten äger rum efter denna dag.

6. Passagerare och resenärer bör kunna använda värdebeviset till betalning för alla transporttjänster eller paketresor som erbjuds av transportföretaget eller arrangören ⁽²³⁾.

7. Beroende på tillgänglighet och oavsett prisskillnader

- bör transportföretag säkerställa att värdebevisen gör det möjligt för passagerare att resa samma sträcka under samma villkor som de som anges i den ursprungliga bokningen och
- bör arrangörer säkerställa att värdebevisen gör det möjligt för resenärer att sluta ett paketreseavtal med samma typ av tjänster eller tjänster av likvärdig kvalitet som i den uppsagda paketresan.

8. Transportföretag och arrangörer bör överväga att utvidga möjligheten att använda värdebevisen för bokningar med andra enheter som ingår i samma koncern.

9. Om den inställda transporten eller paketresan bokades genom en resebyrå eller annan mellanhand bör transportföretag och arrangörer tillåta att värdebevis används för nya bokningar också via samma resebyrå eller mellanhand.

10. Värdebevis för transporttjänster bör kunna överföras till en annan passagerare utan extra kostnad. Värdebevis för paketresor bör också kunna överföras till en annan resenär utan extra kostnad om leverantörerna av de tjänster som ingår i paketet samtycker till överföringen utan extra kostnad.

11. För att göra värdebevis mer attraktiva bör transportföretag och arrangörer överväga att utfärda värdebevis till ett högre värde än det belopp som betalats för den paketresa eller transporttjänst som ursprungligen bokats, till exempel genom ett ytterligare engångsbelopp eller genom ytterligare tjänster.

12. Giltighetstiden bör framgå på värdebevisen och likaså alla rättigheter som är knutna till dem. De bör utfärdas på ett varaktigt medium ⁽²³⁾ såsom e-post eller papper.

SAMARBETE MELLAN BERÖRDA AKTÖRER

13. Om passageraren har bokat transporttjänsten via en resebyrå eller annan mellanhand eller om transporttjänsten ingick i en paketresa bör transportföretaget informera resebyrån, mellanhanden eller arrangören när passageraren eller resenären väljer värdebevisalternativet.

⁽²³⁾ Man bör komma ihåg att de rättigheter som gjorts obligatoriska genom artikel 16 a jämförd med artikel 17.2 i förordning (EG) nr 1371/2007 och artikel 18.3 i förordning (EU) nr 1177/2010 i alla händelser är tillämpliga.

⁽²³⁾ "Varaktigt medium" definieras i artikel 3.11 av paketresedirektivet som "ett medel som gör det möjligt för en resenär eller en näringsidkare att bevara information som riktats till resenären eller näringsidkaren personligen så att den är tillgänglig för framtida bruk under en tid som är lämplig med hänsyn till avsikten med informationen och att den bevarade informationen kan återges oförändrad".

14. De olika ekonomiska aktörerna i värdekedjan för transport och resor bör samarbeta uppriktigt och eftersträva en rättvis fördelning av bördan som orsakats av covid-19-pandemin.

UNDERSTÖDJANDE ÅTGÄRDER

Statligt stöd

15. Medlemsstaterna får besluta huruvida särskilda system ska införas för att ge stöd till aktörer inom transport- och resesektorerna, för att säkerställa att de ersättningsanspråk som förorsakats av covid-19-pandemin tillgodoses, och besluta om tidpunkten för och typen av åtgärder som de vill införa. Då sådana system utformas bör medlemsstaterna se till att dessa gynnar alla passagerare eller resenärer oberoende av vilken tjänsteleverantör de har använt.
16. För att begränsa de negativa konsekvenserna för passagerare eller resenärer under covid-19-pandemin bör medlemsstaterna aktivt överväga att inrätta garantisystem för värdebevis för att säkerställa att passagerare och resenärer ersätts i händelse av att utställaren av värdebeviset blir insolvent.

I den mån sådana garantisystem minskar den finansiella risken för passagerare eller resenärer att ta emot värdebevis och ökar sannolikheten för att de väljer att ta emot ett värdebevis i stället för en ersättning i pengar, vilket sålunda förbättrar aktörernas likviditet, erbjuder åtgärderna de berörda aktörerna en fördel i form av att likviditeten förbättras, och åtgärderna utgör statligt stöd.

Sådana åtgärder skulle inte omfattas av tillämpningsområdet för den tillfälliga ramen men kan anmälas av medlemsstaterna direkt enligt artikel 107.3 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och bli föremål för en individuell bedömning. I denna bedömning skulle kommissionen godta att den statliga garantin täcker 100 % av värdet av värdebevisen för att säkerställa fullständigt skydd för alla passagerare och resenärer, samtidigt som hänsyn tas till andra relevanta bestämmelser i avsnitt 3.2 av den tillfälliga ramen ⁽²⁴⁾ för att säkerställa stödets proportionalitet.

17. Om aktörer inom rese- och transportsektorerna har behov av allmänt likviditetsstöd får medlemsstaterna också besluta om att införa system för att förse dem med likviditetsstöd. Om sådant stöd inte beviljas på marknadsvillkor kan det omfatta statligt stöd och bör anmälas till kommissionen.

Genom den tillfälliga ramen är ett sådant likviditetsstöd förenligt med reglerna, vilket gör det möjligt för aktörer inom rese- och transportsektorerna att bland annat få sådant stöd i form av offentliga garantier eller subventionerade lån för att täcka det faktiska likviditetsbehovet för 18 månader för små och medelstora företag och för 12 månader för stora företag ⁽²⁵⁾.

18. Medlemsstaterna får besluta att täcka ersättningsanspråk från passagerare eller resenärer om ett transportföretag eller en arrangör har gått i konkurs.

I den mån som ersättningen sker efter likvideringsprocessen och därmed inte ger något likviditetsstöd till resebyrån eller transportföretaget, som inte längre skulle bedriva någon ekonomisk verksamhet, gynnar den snarare endast passagerare eller resenärer och inbegriper inte statligt stöd. System av detta slag kan således genomföras av medlemsstaterna utan förhandsgodkännande från kommissionen.

Stöd till små och medelstora företag inom ramen för Europeiska investeringsfonden

19. Kommissionen rekommenderar att medlemsstaterna uppmuntrar finansiella mellanhänder att överväga att använda covid-19-stöd inom ramen för Cosmes lånegarantiinstrument, som lanserats av Europeiska investeringsfonden och Europeiska kommissionen, och andra liknande system som lanserats av Europeiska investeringsbanksgruppen. Inom ramen för dessa system kan särskilt likviditets- och rörelsekapital till små och medelstora företag användas för att tillgodose företagens likviditetsbehov på grund av covid-19-pandemin, inbegripet ersättningen för avbokade biljetter.

⁽²⁴⁾ Avsnitt 3.2 av den tillfälliga ramen gör det möjligt att bevilja offentliga lånegarantier under en begränsad tid.

⁽²⁵⁾ Punkterna 25.d och 27.d i den tillfälliga ramen.

Investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset

20. Kommissionen rekommenderar att medlemsstaterna överväger att använda stöd till rörelsekapital för små och medelstora företag inom rese- och transportsektorn inom ramen för den ytterligare flexibilitet som medges inom ramen för unionens sammanhållningspolitik genom investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset. I detta sammanhang kan rörelsekapital till små och medelstora företag användas för att tillgodose företagets likviditetsbehov som beror på covid-19-pandemin, inbegripet kostnader i samband med inställda resor.

FRÄMJANDE AV GENOMFÖRANDET AV DENNA REKOMMENDATION

21. Konsument- och passagerarorganisationer på unionsnivå och nationell nivå bör uppmuntra resenärer och passagerare att i stället för ersättning i pengar ta emot värdebevis med de egenskaper som beskrivs i denna rekommendation, och även dra nytta av insolvensskyddet enligt rekommendationen.
22. Näringslivs-, konsument- och passagerarorganisationer på unionsnivå och på nationell nivå samt medlemsstaternas myndigheter, inklusive deras nationella tillsynsorgan, bör bidra till att informera alla berörda parter om denna rekommendation och samarbeta för att den ska genomföras.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 2020.

På kommissionens vägnar

Adina VĂLEAN

Ledamot av kommissionen

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV